12/06/2020

Слободан Зековић у Улцињу: Власт управља тако што сије страх, распирују мржњу и подјеле

Данас након Свете литургије одслужене у Цркви Светог Николе у Улцињу, свештенство Барског архијерејског намјесништва је одржало сабрање на којем је потврђен и поновљен завјет који је дат прошле године на Тројичинданском сабору у Подгорици, а касније потвђен на Световасилијевском сабору у Никшићу.

Протојерej-ставрофор Слободан Зековић, архијерејски намјесник барски, у свом обраћању испред Цркве Светог Николе, казао је да се тај завјет садржи у двије ријечи: Не дамо светиње!

Осврћући се на јучерашњи злочин који је почињен у манастиру Светог Василија Острошког на Брискоj гори код Улциња, рушењем конака по наредби оних којима је дато у овом тренутку да управљају овом земљом, отац је казао да власт управља тако што сије страх, распирују мржњу и подјеле.

“Кренули су булдожерима и багерима на светињу, на дом и манастир Светог Василија Острошког. Оправдање за злочин налазе у томе да је наводно манастирски конак рађен без дозволе, иако су били предати сви папири и у процесу је био процес легализације. Ако је тај мали манастирски конак био једини нелегално сграђени објекат у Улцињу и Црној Гори, просто им било. Али знамо да није, да их има на десетине хиљада по цијелој Црној Гори”, истакао је прота и примјетио да је можда и пола Црне Горе тако изграђено.

Он је казао да за овај манастир на Брискоj гори, који је требало да буде једна мала монашка обитељ, није до јуче скоро нико знао, а од јуче, након овога злочина, читав свијет зна. Како је рекао, неће много времена проћи а тамо ће нићи велика лавра коју ће саградити и утврдити сам Свети Василије.

Говорећи о злој намјери власти, отац Слободан је казао да то није једина светиње на коју се намерачили, али да ћемо се бранити и борити, као и до сада, хришћански, мирно и достојанствено без мржње.

“Они годинама реже према Цркви Свете Тројице на Румији, завјетној цркви коју су генерације хришћана жељно ишчекивале, очекујући испуњење онога предања и завјета да када се довољно камена завјетнога скупи на оној Светој гори, гдје некада био храм а који су Турци уништили, да ће Господ дати да са неба долети црква.”

Примјетио је да прогон Цркве није ништа ново на овим просторима, а када је у питању актуелни режим он траје, у мањој или већој мјери, пуних 20 година. У својој бруталности је све јачи од краја прошле године када је изгласан срамни Закон о слободи вјероисповјести, који је уперен само против Православне цркве у Црној Гори.

“Тим законом покушали су да озаконе пљачку и отимачину. Оно што су њихови идеолошки оци и претходници учинили послије Другог свјетског рата, они су кренули да докрајче, оно што је остало црквене имовине да опљачкају и чак да оду корак даље”, рекао је о. Слободан и појаснио да раде оно што нису радили ни комунисти, ни бројни окупатори, хоће да од Цркве отимају манастире и храмове.

Истакао је да рушење конака није једини прогон Цркве те да је власт наумила прогон свештеника а међу њима и прогон оца Синише Смиљића, улцињског пароха, кроз отказивање његовог боравка у Црној Гори гдје живи од своје 15 године. Као образложење тог срамног поступка, наводи се, како је казао, што је заборавио потврду о кретању током ванредних мјера иако је за то платио

драконску казну и накнадно потврду доставио на увид.

“Читав свој живот је уложио у ову Црну Гору, најприје као ђак, боравећи у манастирима и помажући манастирским братствима, а касније као свешетник обнављајући запустјеле олтаре, сабирајући народ око светиње, посебно омладину и дјецу.”

Отац Синиша је већ био годину дана у изгнанству јер је бранио храм на Светом Стефану а по одласку у пензију проте Радојице Божовића дошао је за пароха у Улцињу гдје је наш народ одавно мањина.

“Није лако бити свештеник, није лако бити хришћанин православни у овоме граду. Отац Синиша Смиљић је и овдје наставио, заједно са свима вама, да ради и гради на добром чврстом и темељу који је поставио отац Радојица. И за кратко вријеме никао је овај црквено народни дом краља Николе гдје се народ сабира. Из тога сабора, из те заједнице, из те љубави и слоге почео је да ниче и манастир на Брискоj гори”, бесједио је архијерејски намјесник барски.

Улцињ, кад је у питању Црква православна, заиста је почео да живи пуним плућима, констатовао је отац Слободан. То је, по његовом мишљењу, засметало богоборцима и црквoрушитељима, мрзитељима светиња.

“Али какву они поруку шаљу са овим недјелима, рушењем светиња и протјеривањем свештеника. православним хришћанима у Улцињу? Нимало добру! Зато апелујемо са овога мјеста: Престаните, кумим вас Богом, не чините то! Оставите овај народ на миру да се Богу моли, оставите свештенике да раде оно што је њихова дужност, да проповиједају ријеч Божију и народ Божји да поучавају и сабирају! Удар на оца Синишу је удар на свакога од нас понаособ и зато поручујемо са овога мјеста, као што не дамо светиње, не дамо ни оца Синишу, не дамо свештенике”, поручио је протојерej-ставрофор Слободан Зековић, архијерејски намјесник барски испред Цркве Светог Николе у Улцињу.

Весна Девић

mitropolija.com